

Lövétei Lázár László

MOSZKVA TÉR

Riport

1.

„A Népstadiontól a Moszkva térig
a piros metróval csak hét megálló.”
Még nem kizárt, hogy ott fog állni délig,
de van ott éppen elég talponálló,
ahol megvárhatom („Úgyis csak rontja
a légkört kiállva az utcafrontra!”),

s ha sikerül megegyezni az árban,
mikor végez, legyártja szériában
a sztorikat... „De miért nem ír magáról
inkább? Én huszonévesen, akárhol
jártam, mindenütt csak magamat láttam...
Azt nem hiszem el, hogy anyaghiányban

szerved, s ha mégis, jó balfasz lehet...”
S hogy vigyem már odébb a seggemet,

2.

nem látom-e, hogy így csak neki ártok:
„Ha itt ácsorog, soha nem találok
munkát”, majd elkezd filozofálni,
hogy a Blahán le kellett volna szállni,
mert ami távoli, az van közel:

„Képzelve csak, ezért is jöttem el:
nálunkfelé egy völgy van és a Hegy...
Az újság írta, hogy Kasmirban egy
egész falu süketnéma, de náluk
lehet, hogy jót jelent a bénaságuk...”

S hogy este még ki kéne nézni Fótra
mert később már nem lesz idő a boltra –

az asszony kérte rá, s ő nem felejt:
„Küldök neki egy csomó Arielt.”

(Helikon, 2002/18.)

LÖVÉTEI LÁZÁR LÁSZLÓ (1972, LÖVÉTE) KÖLTŐ, SZERKESZTŐ